Lietas Nr. C29686313
Lietas arhīva Nr. C-1331-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015. gada 17. februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
ar tiesas sēdes sekretāri Santu Pavļuku
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Ātrais kredīts" maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Aprakstošā daļa

2013. gada 8. jūlijā SIA „Ātrais kredīts" (turpmāk – prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja prasības summu Ls 305,25 (434,33 EUR), kas sastāv no neatmaksātā kredīta summas Ls 100 (142,29 EUR), procentiem par kredīta lietošanu Ls 100 (142,29 EUR), līgumsoda Ls 100 (142,29 EUR) un zaudējumiem Ls 5,25 (7,47 EUR), kā arī visus tiesāšanās izdevumus un noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % gadā no neatmaksātās kredīta summas Ls 100 (142,29 EUR), sākot ar sprieduma spēkā stāšanās brīdi.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012. gada 19. jūlijā atbildētājs prasītājas mājas lapā www.atraiskredits.lv aizpildījis reģistrācijas formu, tādējādi apliecinot, ka piekrīt Kredītlīguma noteikumiem (Kredīta līguma kopējie noteikumi, kuru AKST kods ir C138 B229 5C81 217F 2045 CD5E C0E5 056E (turpmāk tekstā – noteikumi), apstiprināja reģistrāciju un no sava norēķinu konta /numurs/ uz prasītājas kontu AS „Swedbank" LV41HABA0551021740568 veica reģistrācijas maksājumu Ls 0,01 apmērā.

2012. gada 20. jūlijā prasītāja uz atbildētāja norādīto bankas kontu pārskaitīja pirmo pieprasīto kredītu Ls 40 apmērā, 2012. gada 20. augustā kredītu Ls 100 apmērā, 2012. gada 18. septembrī kredītu Ls 100 apmērā, kurus atbildētājs atgrieza prasītājai saskaņā ar kredītlīguma noteikumiem, līdz ar ko kredītlīgums tika izpildīts un pusēm pretenziju nebija.

Lai patērētājam katru reizi nebūtu jāveic reģistrācija prasītājas mājaslapā uz šī paša kredītlīguma noteikumiem 2012. gada 17. oktobrī atbildētājs pieprasījis kredītu Ls 100 apmērā. Ņemot vērā, ka atbildētājs atmaksāja iepriekš izsniegto kredītu un kredītlīgums atbildētāja un prasītāja puses netika izbeigts.

Atbildētājs izvēlējies kredīta nosacījumus, tos apstiprinājis un saņēmis no prasītājas kredīta nosacījumus apstiprinošu īsziņu. Prasītāja 2012. gada 17. oktobrī pārskaitījusi pieprasīto kredītu Ls 100 apmērā uz atbildētāja norādīto norēķinu kontu /numurs/, nosakot atmaksas termiņu līdz 2012. gada 14. novembrim un procentus par kredīta lietošanu, kas par 28 dienām ir Ls 24. Kredīta summu un kredīta atmaksas termiņu atbildētājs izvēlējās prasītājas mājaslapā sadaļā „Pieteikumi".

Noteiktajā termiņā (2012. gada 14. novembris) atbildētājs doto aizdevumu neatgrieza, kā arī neveica kredīta procentu summas maksu. Līgumiskie procenti par aizdevuma lietošanu aprēķināti par laiku no 2012. gada 17. oktobra līdz 2013. gada 26. jūnijam.

Prasītāja nosūtījusi atbildētājam vairākus atgādinājumus, paziņojumus, brīdinājumus uz atbildētāja norādīto elektroniskā pasta adresi. Atbildētājs nav paziņojis prasītājai par adrešu maiņu (ja tāda ir notikusi), nav reaģējis uz prasītājas nosūtītajiem brīdinājumiem un joprojām nav uzskatījis par vajadzīgu doto aizdevumu atmaksāt norādītajā termiņā, kā arī nav centies vienoties ar prasītāju par citiem atmaksas termiņiem.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs neveica kredīta atmaksu, prasītāja saskaņā ar noteikumu 6.1. punktu uzsāka aprēķināt līgumsods 1 % apmērā no laikā neapmaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu, no 2012. gada 15. novembra līdz 2013. gada 26. jūnijam.

Atbildētājs izmantojis un nav atgriezis aizdevuma summu, kā arī nav centies noslēgt ar prasītāju jaunu parāda atmaksas grafiku.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1425., 1587., 1588., 1716., 1720., 1753., 1756., 1764., 1779., 1843., 1934., 1943., 1946. pantu.

2013. gada 19. augustā tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums par prasību, kurā norādīts, ka atbildētājs prasību atzīst daļēji – neatmaksātā aizdevuma pamatsummas Ls 100 jeb 142,29 EUR apmērā. Nepiekrīt līgumsoda un procentu apmēram.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. 2015.gada 16.februārī tiesā saņemts prasītājas pārstāvja iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu prasītājas pārstāvja prombūtnē.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, lai gan par lietas izskatīšanas laiku un vietu viņam paziņots saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta pirmās un piektās daļas prasībām, nosūtot tiesas pavesti uz atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi. Par neierašanās iemesliem atbildētājs tiesu nav informējis, kā arī nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu lietu iespējams izskatīt prasītājas pārstāvja un atbildētāja prombūtnē.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa secina, ka prasība apmierināma daļēji.

Saskaņā ar *euro* ieviešanas kārtības likuma 32. panta otrās daļas 2. punkta „a" apakšpunktu, ja tiesvedība civillietā uzsākta līdz *euro* ieviešanas datumam, bet spriedums (nolēmums) taisāms pēc 2014. gada 1. janvāra, lietu pabeidz izskatīt lietā *„operējot"* ar summām latos, bet nolēmumā tās konvertējot saskaņā ar Padomes noteikto maiņas kursu (1 *euro* = 0,702804 lati) un noapaļojot saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6. pantu, nolēmumā norādot summu gan latos (informatīvi), gan *euro*.

Civillikuma 1511. pantā noteikts, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Atbilstoši Civillikuma 1537. pantam, ja līgumu slēdz starp klātneesošiem, tad tas uzskatāms par noslēgtu no tā brīža, kad priekšlikuma piedāvātāju ir sasniegusi saņēmēja beznosacījuma piekrišana.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10. pantu, distances līgums ir patērētāja un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja vienošanās, ko tie noslēguši, vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā, bet līdz līguma slēgšanas brīdim un līguma slēgšanas brīdī izmantojot vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus, kā arī organizētu preču pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Par distances saziņas līdzekļiem uzskatāmi tālrunis, tīmeklis, elektroniskais pasts, televīzija, fakss, katalogs, presē publicētās reklāmas, kurām pievienots pasūtījuma kupons, un citi informācijas nosūtīšanas un pārraidīšanas distances līdzekļi.

No Kredīta līguma vispārīgo noteikumu 3. sadaļas, tiesnese secina, ka, lai saņemtu no kreditora kredītu, kredīta ņēmējam ir jāaizpilda reģistrācijas forma, kura izvietota mājas lapā, ievadot savus personas datus (3.1.1.1. punkts), pēc iepazīšanās ar Kredītlīgumu, kredīta ņēmējam ir jāapliecina, ka tas ir iepazinies un piekrīt Vispārīgajiem noteikumiem (3.1.1.2. punkts). Tāpat kredīta ņēmējam ir jāapstiprina reģistrācija un jāveic Reģistrācijas maksājums, ko drīkst veikt tikai no kredīta ņēmēja personīgā konta, kurā kredīta ņēmējs vēlas saņemt kredītu (…) Reģistrācijas maksājuma uzdevumā obligāti jānorāda rekvizīti, ņēmēja nosaukums, ņēmēja konta numurs, saņēmēja kods, summa, maksājuma mērķis (3.1.1.3. punkts).

Atbilstoši Kredīta līguma vispārīgo noteikumu 3. sadaļas 3.1.1.5. punktam, pēc reģistrācijas maksājuma veikšanas, ja kredīta ņēmējs atbilst kredīta ņēmēja statusam, kredīta ņēmējs no kreditora saņem īsziņu ar lietotāja ID un klienta statuss tiek mainīts uz kredīta ņēmēja statusu.

No prasības pieteikumam pievienotā Maksājuma uzdevuma Nr. 811 (18. lietas lapa) tiesa konstatē, ka atbildētājs ir veicis reģistrācijas iemaksu uz prasītāja kontu Ls 0,01 (0,014 *euro*) apmērā, kā maksājuma mērķi norādot, ka apstiprina reģistrāciju un kopējos līguma noteikumus, kuru *AKST* kods ir C138 B229 5C81 217F 2045 CD5E C0E5056E.

Savukārt no prasības pieteikumam pievienotajiem Aizdevuma līguma Speciālajiem noteikumiem (13. lietas lapa), tiesa secina, ka puses ir vienojušās par aizdevuma summas Ls 100 (142,29 *euro*) izsniegšanu uz 28 dienām, par minēto kredīta lietošanas periodu piemērojot kredīta lietošanas procentus Ls 24 (34,15 *euro*) apmērā par 28 dienām (par kredīta termiņu no 2012. gada 17. oktobra līdz 2014. gada 14. novembrim).

No prasības pieteikumam pievienotā Maksājuma uzdevuma Nr. 5862 (16. lietas lapa) ir konstatējams, ka prasītāja, saskaņā ar pušu starpā noslēgto vienošanos par aizdevuma izsniegšanu, 2012.gada 17. oktobrī ir pārskaitījusi uz atbildētāja bankas kontu aizdevuma sumu Ls 100 (142,29 *euro*).

Līdz ar to tiesa atzīst par pierādītu, ka starp prasītāju un atbildētāju ir noslēgts līgums par aizdevuma summas 142,29 *euro* izsniegšanu, aizdevuma līgumam piemērojot Kredīta līguma vispārīgos noteikumus, kuru AKST kods ir C138 B229 5C81 217F 2045 CD5E C0E5 056E.

Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1934. pantā noteikts, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojumu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

No prasības pieteikumam pievienotajiem Aizdevuma līguma Speciālajiem noteikumiem, tiesa secina, ka atbildētājam 2012. gada 14. novembrī bija pilnībā jāatmaksā aizdevuma pamatsumma 142,29 *euro*, kredīta lietošanas procenti 34,15 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. panta pirmo daļu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus par to, ka būtu veicis kādus maksājumus prasītājai, kā arī to, ka ir atzinis celto prasību daļā par aizdevuma summas piedziņu. Līdz ar to tiesa secina, ka atbildētāja neatmaksātā parāda pamatsumma ir 149,29 *euro* un tā ir piedzenama no atbildētāja prasītājas labā.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus 142,29 *euro*, kas aprēķināti par laika posmu no 2012. gada 17. oktobra līdz 2013. gada 26. jūnijam un aprobežoti ar pamatparāda apmēru.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1946. panta pirmajā daļā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

No aizdevuma līguma speciālajiem noteikumiem izriet, ka ar minētajiem noteikumiem puses ir vienojušās aizdevuma pamatsummai 142,29 *euro* piemērot līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus uz 28 dienām, un konkrēti, par laika periodu no 2012. gada 17. oktobra līdz 2012. gada 14. novembrim. Nedz kredīta līguma vispārējos, nedz speciālajos noteikumos puses nav vienojušās par procentu likmes piemērošanu līdz pilnīgai saistību izpildei. Līdz ar to tiesa atzīst, ka līgumiskie procenti no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami par laika periodu no 2012. gada 17. oktobra līdz 2012. gada 14. novembrim 34,15 *euro* apmērā. Savukārt par laiku no 2012. gada 15. novmbra līdz 2013. gada 26. jūnijam (prasības pieteikuma parakstīšanas diena) no atbildētāja prasītājas labā piedzenami likumiskie procenti 5,26 *euro* (6 % gadā no 142,29 *euro* * 225 dienas).

Pārējā daļā prasība par kredīta lietošanas procentu 102,88 *euro* piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpilda vai neizpildītu pienācīgi.

Civillikuma 1717. panta otrajā daļā noteikts, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzēti no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720. panta 2. punktā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Atbilstoši Civillikuma 1724.[1] panta noteikumiem, tiesas kompetencē ietilpst samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Kā redzams no Kredīta līguma vispārīgo noteikumu 6.1. punkta noteikumiem, ja kredīta ņēmējs neveic kredīta atmaksu kredīta atmaksas dienā, tas maksā Kreditoram līgumsodu viena procenta apmērā no termiņā nesamaksātas kredīta summas par katru nokavēto dienu, ar nosacījumu, ka aprēķinātais līgumsods nevar pārsniegt neapmaksātā pamatparāda apmēru.

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja līgumsodu par laika periodu no 2012. gada 15. novembra līdz 2013. gada 26. jūnijam (225 dienas), kas aprobežots ar pamatparādu 142,29 *euro*.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēts maksājumu nokavējums no atbildētāja puses, kas pats par sevi rada līgumsoda piemērošanas pamatu, ja puses par to ir vienojušās, tomēr vienlaicīgi tiesa konstatē, ka finanšu pakalpojums, izsniedzot aizdevumu, atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta 2. punktā norādītai pakalpojuma definīcijai. Tādējādi līgumsoda maksāšanas pienākuma pastāvēšana un līgumsoda apmērs pārbaudāms arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma kā speciālo tiesību normu kontekstā, neatkarīgi no tā, vai strīdā patērētājs uz šādiem apsvērumiem norāda, vai nenorāda.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs nav rīkojies labā ticībā, jo saistības nepildīja, parāds nav atmaksāts, atbildētājs nav norādījis uz tādu apstākļu pastāvēšanu, kas liecinātu, ka atbildētājs nav pieļāvis nokavējumu vai būtu atsvabināms no neizdevīgām nokavējuma sekām, saskaņā ar Civillikuma 1656. pantu vai 1657. pantu. Tiesa atzīst, ka nav pamata atbrīvot atbildētāju no pienākuma ciest līgumsodu vispār, jo tādā gadījumā atbildētājs netiktu

motivēts nokārtot savas saistības atbilstoši līguma noteikumiem un netiktu ievērotas prasītājas tiesības saņemt atlīdzinājumu par samaksas kavējumu un tiktu pārkāpts pušu līdztiesības princips par labu atbildētājam.

Lai arī pieprasīto līgumsodu prasītāja aprobežojusi ar pamatparāda 142,29 *euro* apmēru, tomēr tiesa arī šādā apmērā aprobežotu līgumsodu atzīst par nesamērīgu. Tiesa norāda, ka līgumsods, kurš aprēķināts pēc likmes 1 procents no laikā nesamaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu konkrētajā gadījumā nepilda zaudējumu atlīdzināšanas, bet gan galvenokārt atbildētāja sodīšanas funkciju un līdz ar to, kā norādīts judikatūrā, tā piemērošana vērtējama atbilstoši vispārējiem sodīšanas rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanas principiem, tostarp soda samērīguma un taisnīguma principiem (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008. gada 14. maija spriedums lietā Nr. SKC- 212*).

Tiesa ņem vērā, ka Kredīta līguma kopējo noteikumu 6.1. punktā paredzētais līgumsods, kas paredzēts viena procenta apmērā dienā, pamatparāda summu sasniegs pēc 100 dienām. Līdz ar to tiesa atzīst, ka līgumsods šādā apmērā nav uzskatāms par taisnīgu un samērīgu. Tiesa atzīst, ka līgumsods šādā apmērā ir atzīstams par neproporcionāli lielu līgumsodu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punkta izpratnē.

Judikatūrā kā kritērijs līgumsoda apmēra vērtēšanai norādīta kreditora kavēšanās celt prasību, tā veicinot līgumsoda pieaugumu (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2010. gada 8. decembra lēmums lietā Nr. SPC-259/2010, Latvijas Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 9. novembra lēmums lietā Nr. SPC-63/2011*). Konkrētajā gadījumā saistības izpildes nokavējums iestājies jau 2012. gada novembrī. No lietas materiāliem redzams, ka prasība tiesā celta 2013. gada jūlijā, kā rezultātā līgumsods ir aprēķināts par vairāk kā sešu mēnešu nokavējumu. Tiesa atzīst, ka, lai arī līgumsoda mērķis ir sodīt saistības pārkāpēju, līgumsods nevar būt nesamērīgs un netaisnīgs un nevar kļūt par otras puses peļņas avotu.

Ņemot vērā to, ka tiesa atzīst, ka atbildētājs nav rīkojies labā ticībā, jo saistības nav pildījis ilgstoši, nav atdota pat ne daļa no aizdevumu summas, lai gan aizdevumu atmaksas termiņš iestājies 2012. gada 14. novembrī, tādējādi atbildētājam Civillikuma 1716. panta izpratnē ir pienākums maksāt līgumsodu, bet tas nosakāms saprātīgās robežās.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja nokavējums ir 225 dienas, tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenams līgumsods 10 % apmērā no apmierinātās galvenā parāda summas.

Atbilstoši prasītājas iesniegtajam galvenā parāda aprēķinam, piedzenamā līgumsoda 10 % no apmierinātās galvenā parāda summas apmērs ir 14,23 *euro*.

Prasība par līgumsoda 128,06 *euro* apmērā piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

Prasītāja lūdz piedzīt arī zaudējumus Ls 5,25 jeb 7,47 *euro*, kas prasītājai radušies iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodaļā pieteikumu par saistību izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, samaksājot ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus (10. lietas lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 3. punktu izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu atlīdzināmi izdevumu faktiskajā apmērā kā ar lietas vešanu saistītie izdevumi.

Tiesa uzskata, ka lai rastos pienākums atlīdzināt zaudējumus, ir jākonstatē fakti, kas liecina par zaudējumu esamību, to apmēru, atbildētāja prettiesisko rīcību un cēlonisko sakaru starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem.

No lietas materiāliem ir redzams, ka prasītājs, sakarā ar pieteikumu par saistību izpildi brīdinājuma kārtībā pret atbildētāju sniegšanu tiesā, veica ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu samaksu Ls 5,25 apmērā, bet pieteikums tika atstāts bez izskatīšanas.

Tiesa uzskata prasījumu par zaudējumu 7,47 *euro* piedziņu par nepamatotu, jo tā ir samaksa par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem, turklāt citā lietā. Procesuālā kārtība, kādā ir atlīdzināmi šādi procesuālie tiesvedības izdevumi, noteikti Civilprocesa likuma 50.[1] nodaļā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 406.[6] panta trešo daļu lēmums par pieteikuma par saistības piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā atstāšanu bez izskatīšanas nav šķērslis prasības celšanai prasības tiesvedības kārtībā. Šajos gadījumos samaksātā valsts nodeva tiek ieskaitīta. Šajos gadījumos samaksāto valsts nodevu atmaksā vai tā tiek ieskaitīta, ja prasību ceļ prasības tiesvedības kārtībā. Minētā procesuālo tiesību norma nav tulkojama plašāk, līdz ar to ir secināms, ka šajā gadījumā likumdevējs nav paredzējis iespēju prasītājam saņemt arī ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu atmaksu. Kārtību, kādā kreditors izvēlas savu aizskarto interešu aizstāvību, proti, sniedz pieteikumu vispārējā prasības tiesvedības kārtībā vai izvēlas izmantot Civilprocesa likumā paredzēto īpašo – paātrinātu kārtību saistību izpildīšanai, šajā gadījumā izmantojot saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, ir prasītāja izvēle, taču jārēķinās, ka izdevumi, kas saistīti ar lietas izskatīšanu brīdinājuma kārtībā, netiek atmaksāti.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata prasību daļā par zaudējumu 7,47 *euro* piedziņu par noraidāmu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts tiesas spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība ir apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

No lietas materiāliem konstatējams, ka ceļot prasību prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu Ls 50 (71,14 *euro*).

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* apmērā, kopā 75,84 *euro.*

Civilprocesa likuma 195. pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ievērojot prasītājas lūgumu par tiesību atzīšanu saņemt likumiskos procentus, tiesa atzīst, ka prasītājai ir nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja Civillikuma 1765. pantā paredzētos likumiskos 6 procentus gadā, no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/ „Ātrais kredīts" labā neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 142,29 *euro*, līgumiskos aizdevuma lietošanas procentus par laiku no 2012.gada 17.oktobra līdz 2012.gada 14.novembrim 34,15 *euro,* likumiskos procentus par laiku no 2012.gada 15.novembra līdz 2013.gada 26.jūnijam 5,26 *euro*, līgumsodu 14,23 *euro,* tiesas izdevumus 75,84 *euro*, kopā 271,77 *euro* (divi simti septiņdesmit viens *euro* 77 centi).

Samaksa veicama SIA „Ātrais kredīts" kontā Nr.LV41HABA0551021740568, AS „Swedbank".

Noteikt SIA „Ātrais kredīts" tiesības saņemt no /pers. A/ par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas (142,29 *euro*), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noraidīt prasību daļā par procentu 102,88 *euro*, līgumsoda 128,06 e*uro*, un zaudējumu 7,47 *euro* apmērā piedziņu.

Noteikt /pers. A/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Baiba Ozoliņa